

повикалъ бейоветѣ. распоредили сграка, заловили улицитѣ и рѣшението на Ст. Загорскитѣ турци, не се осъществило.

Въ 1855 г. на 24 Септ. около 300 туркини се събрали и отишли на Х. Господиновата воденица, гдѣго разграбили 15 вреки брашно и 30 кила жито. Сжщото направили и въ Х. Бончовата воденица, а като се връщали за въ домоветѣ си, каквото виждали грабили.

Въ 1856 г. около 20 гражданки премѣнени, които се връщали на второ Въскръсение отъ църква, турчинитѣ (въ честь на Хаттихумаюна) пустнали дѣцата си слѣдъ женитѣ и дрѣхитѣ имъ съ калъ и лайна покрили, а майкигѣ се въсхищавали.

Ний би писали повече нѣщо за завистта на Ст. Загорскитѣ турци къмъ своитѣ съграждани българе, нъ като не съпада това въ програмата на тѣзи книга, ще се повърнемъ на предмета и най-първо ще посочимъ нѣкои отъ по главнитѣ точки въ града, гдѣго сж погубени по 100, 200, 300 и повече невинни душици безъ разлика да полъ и възраст. — Нъ подробности за ужаситѣ ний нѣма да излагаме. И когато Юлий Виккедъ като свидѣтель-очевидецъ казва, че небиль въ състояние да опише това, разумѣва се, намъ ще бжде още по не възможно, особно, че въ нѣкои точки не е останалъ поне единъ здравъ и читавъ очевидецъ, койго да даде пълни и точни показания за звѣрствата въ тѣзи случаи на кръвожаднитѣ черкези, башибозуци и войници ¹⁾.

Руситѣ слѣдъ като завзели градътъ Ст. Загора и турцитѣ по селата захванали нечуги звѣрства да вършатъ, българското население отъ Ст. Загорскага, Н. Загорската и половината отъ Чарпанската околии, подирило спасение поне на

¹⁾ Презъ 1889 г. при събираннето разни свѣдения въ Ст. Загора, по тѣзи часть не останахъ задоволенъ и поискахъ чрѣзъ управляющия епархията архимандрита Максима Пеловъ (бивший митрополитъ Скопский, а сега намѣстникъ на Н. Блаженство въ Ловченската епархия) съдѣйствието на священниците, обаче, и за послѣднитѣ се видѣло това невъможно, защото камень на камень въ града не биль останалъ. Въ 1892 г. пакъ събрахъ нѣкои свѣдения по тѣзи часть, нъ и тѣ не бѣхъ толковъ удовлетворителни, та когато да туря книгата подъ печатъ, бѣхъ принуденъ и трети опитъ да направѣ, въ който придруженъ отъ градеки агенти, като обиколихъ всичкитѣ точки, гдѣто сж избити на купове, на жупове хора и намѣрихъ по единъ-двамина, които сполучили тогава да